

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی نوستالژی در اشعار نزار قبانی و سلمان هراتی

محل انتشار:

نخستین همایش ملی تحقیقات ادبی با رویکرد مطالعات تطبیقی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

جواد غلامعلی زاده - استادیار دانشگاه سیستان و بلوچستان

ابراهیم میر - کارشناس ارشد زبان و ادبیات عربی

خلاصه مقاله:

نوستالژی را عمدتاً غم و اندوهی می دانند که از یادکرد مساله ای درناخودآگاه 5 ذهن هنرمند و ادیب تبلور یافته و تبدیل به فضایی شاعرانه می شود. در عرصه ادبیات این حالت برای شاعر یا نویسنده زمانی رخ می دهد که پیرو 5 انگیزش های فردی ویا اجتماعی 5 محیط پیرامون خود ، به نوعی احساس دلزدگی از زمان حاضر دچار شده و آرامش و دلخوشی خود را در روزها و مکانهای دیگری، غیر از آنچه که در آن قرار دارد جستجو می کند. نزار قبانی و سلمان هراتی نیز از جمله شاعران معاصر عرب و فارسی هستند که اندوه 5 حاصل از یادکرد برخی از مسائل (فردی - اجتماعی) قلب و روح آنان را آزرده و این اندوه در برخی از اشعارشان به صورت برجسته بازتاب یافته است. نوستالژی در شعر نزار ، بیش از همه در عاشقانه های فردی و اجتماعی اش نمود پیدا می کند . از سوی دیگر در اشعار سلمان هراتی، نوستالژی عمدتاً در 4 بعد جمعی آن و در سروده های سیاسی اجتماعی بازتاب یافته است. از محورهای مشترک نوستالژی در اشعار این دو شاعر مواردی چون یادکرد روزگار حاکمیت دادگری و آزادی ، حسرت بر گذشته ی طلایی دوران کودکی و همچنین آروزی بازگشت به مدینه ی فاضله ای است که دو شاعر آن را در لازماتی و لا مکانی نوستالژی های خود متصورند. بر این اساس مقاله حاضر درصدد است با رویکردی توصیفی - تحلیلی به بررسی تطبیقی نوستالژی در اشعار قبانی و هراتی بپردازد واز این رهگذر، زوایا و ابعاد دردها، دغدغه ها و غم و اندوه حاصل از یادکرد آنها را در اشعار شان باز شناسد.

کلمات کلیدی:

نوستالژی ، درد و رنج ، نزار قبانی، سلمان هراتی، آرمان شهر.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/902089>

